

Készül Budapest legújabb muzeuma

Címerek, amelyeknek közepén nem kardok büszkélkednek, hanem — sódarok. Erzsébet királyné kedvenc porcellánjai és egyéb érdekességek...

Nagy, reprezentatív muzeumok, képtárak és egyéb kulturintézmények mellett gyakran a kisebbmértetűek is visszatükrözik egyes nemzetek műveltségi fokát. Nem is beszélve arról, hogy kurlózámaikkal legalább annyira ébren tartják a közönség érdeklődését, mint azok az intézmények, amelyeknek hivatalos rangot ad a mindenkori kulturpolitika. Így van ez mindentűtt: Berlinben, Londonban, Párisban egyaránt.

Érdemes a multat minden téren feltárni, minden értéket bemutatni a bel- és külföldi érdeklődőknek egyaránt, mert a részletek ápolása és ismerete teszi főkéletessé a nagy egészet.

Valószínűleg ez az elgondolás vezette a Budapesti Vendéglősök és Szállodások Ipartestületének vezetőségét, amikor elhatározta, hogy rövidesen a nagyközönség elé tárja nagymultú iparágának történelmi emlékeit és nagyszerű műgyűjteményét. Amikor ez az Európászerte egyedülálló kis muzeum megnyitja kapuit, akkor tulajdonképpen az ipartestület elhunyt nagy elnökének, Glück Frigyesnek az óhaja valósult meg, akinek nagyjértékű magángyűjteményével megindulhatott a terv keresztülvitele.

Egy magyar vendéglőscím:

Az *Ujság* munkatársának sikerült bepillantást nyernie a muzeum állandó kiállításra szánt anyagába, amely e pillanatban még az ipartestület tanácsstermét díszíti, de rövidesen különálló és a célra legmegfelelőbb helyiségben áll majd a közönség rendelkezésére. Ez a muzeum idegenforgalmi szempontból is emelni fogja Budapest népszerűségét, amelyhez egyébként eddig is hozzájárult európai színvonalú vendéglőiparunk.

Seregszemlét tartva a muzeum anyaga felett, néhány különös összetételű cimert fel a figyelmet, amelyek a tanácssterem falain még kissé eldugva húzódnak meg a társulat elnökeinek életnagyságu portréi között.

Az a cimert, amelyet közelebről veszünk szemügyre, a híres Wiesner-féle vendéglő falát díszítette. A szemnek első pillanatra szokatlan, hogy zöld mezőnyben nem lát véres szablyát, harapni készülő oroszlánt, rátarti hetyke süveget, solymot vagy hasonló cimerbe illő motívumokat. Hanem... nos, nem is olyan nehéz kitalálni: kolbászokat, rózsaszínű oldalasokat és sonkákat, gőzölő malacpecsenyét, ijedtségű kismalacot és egyéb inycsiklandozó harapnivalóknak válogatott sokaságát, Persze, ez csak a keret, a cimert közepén hullámozó tengeren kis hajó és felette lebegve szélesmosolyu kukta eregeti piros madzagon kapálózó libáit. De ezzel még korántsem teljes a cimert képe: legfelül két hihetetlenül gonosan vigyorgó ördög lakmározik. Ime, mutatóul egy vendéglőscimert. A többiek is hasonló leleményes étvágygerjesztő holmikkal díszelnek; igazán könnyű rájónni,

hogy mit jelképeznek. Itt a szimbólum és a valóság között vajmi kevés különbséget lehet felfedezni.

Fejedelmi asztalok díszei

Az ipartestület egyik főtisztviselője közelebbi felvilágosításokkal szolgál a dusan megrakott üvegszekrények tartalmáról.

— A magyar vendéglátó-iparban használt minden evő- és ivókésztséget — ahogyan hajdanában nevezték az evőeszközöket — iparkodtunk muzeumunk részére megszerezni. Természetesen úgy állítottuk össze az anyagot, hogy híven szemléltesse a vendéglátó-ipar fejlődését. Egyébként nálunk a mai napig is megvan ennek az iparnak legkezdetlegetesebb formája is. De ugyanakkor büszkén mutathatunk rá arra a színvonalra, amely a legünnyásabb külföldiek csodálatát is kiváltotta.

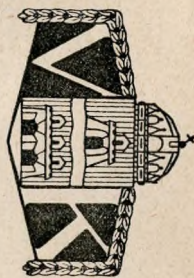
Végignéztük ezután a vitrineket, amelyekben csodás kidolgozású meissenai és szolnai porcellánszervizek sorakoznak egymás mellett. Ezek között különösképpen felkelti a figyelmet tükörös csillogásával, művészi formájával az a készlet, amely Erzsébet magyar királyné asztalára került, valahányszor a felséges asszony a fővárosban tartózkodott. De a fényűző darabok mellett nagy számban láthatjuk az összes régi étel- és italeszközöket. Nehéz volna hamarjában felsorolni azt a rengeteg furaalaku és díszítésű edényt és asztalneműt, amelyek régi vendéglős lakomák tarka emlékeit idézik. A peccsenvesütő rézvillától, pintesüvegen, kupákon, pisztolyformájú ugynevezett füttyös poharakon, kulacsokon, csupokon keresztül egészen az öblös, rabelais-i igényeket is bőven kielégítő, fazekakig és kondérokig az ember fogalmat alkothat magának a régi vendéglátó ipar felszereléséről és régmult századok embe-reinek izléséről, fehérasztal melletti életéről.

Ötezeréves gasztronómiai emlék

Ósrégi metszet kerül most elő a rengeteg fénykép, apró festmény, oklevelek és bizony-ságlevelek közül. A metszet fejlett technikájú egyiptomi mész-kő-dombormű Krisztus előtt 2800-ból, amelyet Nefer Seschem Ptah sirkam-rájában találtak meg. A dombormű guggoló rab-szoigákat ábrázol, amint libákat és darvakat tömnek ugyanazokkal a mozdulatokkal, mint ahogy manapság is teszik.

Csak néhány különös érdekességet ragadtunk ki a készülő muzeum anyagából, hogy szemléltessük mindazokat az érdekes és koratörté-neti vonatkozásokban is nagybecsű értékeket, amelyekkel Budapest legújabb muzeuma bizonyosan sok érdeklődőt és műértőt fog hajlé-kába vonzani. Nemkülönbön hatásos propagan-dával fog szolgálni a magyar idegenforgalom-nak és tanubizonyosságot fog tenni a kultura részletei iránt való fogékonyságunk mellett is

F. Rácz Kálmán

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Szerző: <i>F. Rácz Kálmán</i>	Hély: <i>Vendéglátóipari Min.</i> Idő: <i>"1939"</i>	Személy: <i>708</i>
		Cím: <i>Készül Budapest legújabb muzeuma</i>		
Forrás: <i>Ujsap</i>	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fiz.)	(O)

Székelyvárosi házinyomda 1926 - 8991

Oszkálvozás